

cerkveni učenik. Nonna, pobožna mati sv. Gregorija Nacianskega, je svoje dete kmalu po rojstvu ponesla v cerkev, ga darovala Bogu, da bi njegovo življenje služilo pred vsem veri, ter je v znak te posvetitve položila v njegove nežne ročice evangeljsko knjigo. Bogoljubna mati sv. Frančiška Saleškega je v roke svojega otroka poleg evangeljske knjige položila še drugo knjigo, in to je življenje svetnikov, iz katerega mu je prav pridno čitala. Brez krščanskih mater ni krščanske vzgoje, brez krščanske vzgoje pa ni krščanske mladine, osebno ne take, ki bi imela smisel za duhovniški in redovniški poklic.

Krščanske matere so največja sreča za otroke in največja dobrot, ki jo more Bog podeliti kakšnemu narodu. O našem narodu dokazuje zgodovina, da ga je ohranila katoliška vera, odnosno katoliški duhovniki — sinovi katoliških slovenskih mater. To bodi zabeleženo vsem v spomin, sedanjim slovenskim materam pa v opomin, da so in ostanejo vredne naslednice svojih vrlih prednic — zveste varuhinje katoliške ideje in katoliške kreposti v družinah in narodu. Dokler bodo slovenske matere ostale zveste svojih podedovanih nalogi, bo tudi naš narod kos svoji nalogi, ki mu daje pravico do obstanka v krogu kulturnih narodov, ki ga daleč presejajo po številčni moči. Rodna naša zemlja kot gmotna mati in na njej krščanska slovenska mati: to sta dva nemajna stebra slovenske bodočnosti. Zavedajmo se tega! Ohranimo slovenskemu narodu ta dva stebra zdrava, čvrsta in trdna!

*

Laporje. V nedeljo dne 5. avgusta, ob treh popoldne, priredimo na prostem ob cerkvi »Igro o izgubljenem sinu«. Vseh nastopajočih je 92. Pridite in poglejte! Vabimo vse!

Središče-Ormož. Povodom izleta, ki ga priredi cerkveni pevski zbor iz Veržeja v nedeljo dne 5. avgusta t. l., se vrši v župnih cerkvah

v Središču in Ormožu cerkveni vokalni koncert s pestrim in bogatim sporedom in sicer v Središču ob treh popoldne, v Ormožu pa ob osmih zvečer. K tej izredni prireditvi se vabite, da jo posetite v prav obilnem številu, ker vam bo koncert nudil mnogo lepega užitka.

Posebno še vabimo pevske zборе! Pridite, da slišite, kako deluje vaš bratski pevski zbor, pridite, da si nabereite novih pobud, novega ognja za nadaljnje delo, povabite pa tudi vaše prijatelje! Podrobnosti so razvidne iz letakov. Vstop je prost. Na veselo svidenje!

Ribnica na Pohorju. Oj težka pot, oj tožna pot, ko od srca srce se loči, mi spremljamo te žalujoči, ko ti na veke greš od nas. S to boleščjo v srcu smo spremili v ponedeljek dne 16. julija k večnemu počitku drago in skrbno mamico posestnico Antonijo Završnik, rojeno Ričnik, ki je po daljši boleznii v 54. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspala. Oj kruta smrt, velika je vrzel, ki jo povzročaj, rana je globoka, izguba nenadomestljiva, žalost prebrščka. Menda ni na svetu sile, ki bi napra-

vila več bolesti, kot jo napravi ta poslanka božja. Pa dež za solnce mora biti, za veseljem žalost priti, je tako tudi v družino Završnik začel liti dež bridke izgube. Rajna je 32 let prenešala sladkosti in težave zakonskega stanu, rodila 10 otrok, katerih dva sta že v nežni mladosti odšla med nebeške krilatce, ostalih osem pa je vzgojila z vso skrbjo in strogostjo v krščansko nepokvarjeno mladino. Bila je luč in solnce vsem, katerim je bila žena, mati, gospodinja. Počitka in oddiha ni poznala in dočkala, njeno življenje je bilo en sam nepretrgan delavnik, od zibelke do groba trnjeva pot. Blaga mamica in sosedja! Prezgodaj je nehala biti tvoje zlato srce, prehitro so minila leta tvojega življenja, zapu-

Biserna sv. maša v Breznici na Šorenjskem (dne 22. julija). Levo pridigar Tomo Zupan, prelat in železomašnik; desno biseromašnik dr. I. Svetina, prof.

Lahko trdim, da je trajal ples čolna naprej in v polukrogu nazaj par ur, ne da bi bilo opaziti zmanjšanje brzine ali kako popuščanje v napetosti vrvi.

Naš prvotni strah in razburjenje sta se med tem toliko polegla, da smo si začeli krepčati želedec z jedjo in pijačo.

Po natezanju za vrv je bilo po urah najsrčitejšega boja spoznati, da se je obesil na trnek kak prav ogromen prebivalec morskih globin. Z nestrpnostjo smo čakali na trenutek, ko se bo prikazala žival vsled preutrujenosti na površju. Cukanje in rukanje vrvi je pričalo o najtežjem boju, katerega je bojevala ujeta roparica pod vodo, da bi se rešila ter znebila jeklenega sidra. Zopet je šlo s čolnom naprej, pa nazaj v polukrogu in na ta način je trajal boj med človekom in morskim velikanom od jutra do poldne.

Krog poldne je zašumelo par sto metrov proč od čolna morje. Iznad gladine se je prikazala najprej dolga žaga in za njo velikansko telo žagarice. Še na površju se ujeta roparica ni udala zlepa. Z dolgim repom je udrihala po vo-

di, da se je morje zapanilo in je na ta način povzročeno valovje pljusvalo preko čolna in v čoln.

Gledalci z jahte smo ponovno obledeli pri prizoru na ta zadnji, a presneto opasni smrtni boj strahotnega orjaka. Z enim udarcem z repom bi lahko žival prekucnila čoln, ali ga pa raztreščila z žago na dvoje. V tem slučaju bi popadali vsi ribiči v vodo in najhitrejša pomoč od naše strani bi bila brezuspešna, ker mrgoli tamonje morje najbolj požrešnih morskih volkov.

Na srečo ujeta pošast čolna v smrtnih bolečinah niti opazila ni. Z zadnjimi močmi je pač imela dovolj opravka sama s seboj.

Brata Stackletona sta še merila vsak iz svoje puške, da poženeta ribi ob količkaj ugodni priliki eksplozivni kroglji v glavo. Pri neprestanem gunganju čolna sigurno streljanje ni bila malenkost. Bogznaj kolikokrat sta že podržala puški k licu, pa sta se morala zopet zlekniti po dnu čolna, ker je vlekla žival čoln naprej, ali je bičala z repom morje, da se je razburjalo v močočnih valovih.

se jih je zgodilo 25 v soboto, 20 v nedeljo, 20 v petek, 18 v torek, 17 v četrtek, 12 v ponedeljek in 9 v sredo. — Tudi po tvornicah beležijo najmanj nesreč v sredo. Nadalje so najbolj redki zločini na nedeljo (kar velja za mesta). V soboto je po mestih petkrat toliko aretacij kakor v nedeljo. Nedelja je tudi oni blaženi dan, ko umrje najmanj ljudi.

Na Francoskem

obiščajo na teden 4 milijoni ljudi kimo-predstave; Anglija šteje tedensko 20 milijonov kinoobiskovalcev.

V vseh morjih

je 1000krat več srebra nego zlata.

Dalje sledi.